

Roosevelt je začel polagati temelje za mir v Evropi

Nadaljevati namerava tam, kjer se dosega svetovnega miru ni posrečila Woodrow Wilsonu. — Roosevelt namerava poklicati na mirovno fronto vse cerkve sveta.

RELIGIJA NAJ BI BILA PODLAGA ZA MIR

Washington, D. C. — Predsednik Roosevelt je začel delati na idealnem temelju, ki naj bi služil na svetovni mir, ko pride čas za to. Dasi tega sam ne omeja, vendar se pa zdi, da želi Roosevelt nadaljevati tam, kjer je spodbudil Woodrow Wilsona do dosega trajnega svetovnega mira. Roosevelt je priznal pri sebi s časnikarji, da deluje na tem, da bo mobiliziral vse cerkve sveta za skupno mirovno fronto, ker naj bi, po njegovem mnenju, religija in morala igrali glavno vlogo, kadar se bo začelo razmišljati o mirovni pogajanjih.

Republikanci hočejo vzeti vso odgovornost na svoje rame

Cleveland, O. — Predsednik mestne zbornice, Alexander DeMaio, je naznanil, da bo v vseh osmih councilmanovskih odborih predsedniki republikanci. Imena teh še niso dana v javnosti. Finančni, utilitetni in transportacijski komiteji, ki so najbolj važni, bodo imeli vsak po sedem republikanskih odbornikov in po dva demokrat-ska. V enakem sorazmerju bo tudi pri drugih odborih.

Predsednik zbornice je rekel, da je taka razpredelba pravična, ker imajo republikanci večino v mestni zbornici. (Ko so imeli vseeno republikanci prvo besedo radi nesloge med demokratami.) Tako bodo republikanci odgovorni za vse, kar ne bo prav, je rekel DeMaio. Končno je pa DeMaio priznal, da mu je tako razpredelbo nasvetoval župan Burton.

Nova drsališča

Councilman 23. varde, Mr. Kovac, je bil na delu, da se je napravilo v Gordon parku novo drsališče, ki je že odprto za publiko. Nahaja se ob železniški progi in je dolgo 280 čevljev, široko 85 čevljev. Zdjaj je pa Mr. Kovac na delu, da mesto napravi drsališče na 62. cesti, severno od St. Clairja, na zemljišču plinske družbe, ki je že dala dovoljenje. V vsej 23. vardi niso imeli otroci nobenega prostora za ta zimski šport, zdaj bodo imeli pa kar dva.

Pohištvo se zapleni

Najvišja sodnija države Ohio je odločila, da upnik lahko zapleni pohištvo dolžniku, če ga je ta zastavil kot varstvo za dolg in če ne izpolni oblicij. Nekateri so bili dozdaj mnenja, da je pohištvo izvzeto od vknjižbe.

Pozor, drsalci!

Danes zvečer ob 6:30 pride v St. Clair kopalnice vsi tisti fantje in dekleta, in tudi drugi, ki vas veselijo drsanje. Councilman 23. varde, Mr. Kovac, sklicuje sestanek, da se ustanovi drsalni klub v 23. vardi.

Hitler se bo moral odločiti med Rusijo in Italijo

Budapest, 9. jan. — Ker je zveza med Italijo in Ogrsko gotova stvar, bo Nemčija prisiljena izbirati, da ostane še nadalje prijateljica teh dveh držav, ali pa gre odločno k Rusiji. Italija se bo v tej zvezi zavezala, da bo prišla na pomoč Ogrski, če bo napadena od Rusije ali Nemčije, vendar se smatra, da je zveza namenjena v glavnem proti Rusiji.

Zdaj gleda vse v Berlin, kaj bo napravil Hitler. Poroča se, da se Hitler posvetuje s svojimi voditelji, kako bi obdržal prijateljstvo Rusije, obenem pa da ne bi pretrgal vezi z Italijo in Ogrsko. Če se bo Hitler končno odločil, da bo sklenil z Rusijo vojaško zvezo, potem je gotovo, da bo s tem avtomatično pretrgal prijateljske vezi z Italijo in Ogrsko.

Poroča se, da sta Italija in Ogrska ponudili pomoč Romunski, če jo bo napadla Rusija, toda Romunska se mora zavezati, da bo na prijateljski način poravnala madjarsko zahtevo v Sedmograški.

Meščani so vzeli državi snežni plug in sami čistijo ceste

Jackson, Wyoming. — Sneg je zapadel na debelo v teh krajih in zaprl pot čez prelaz Teton, preko katerega je 26 milj do bližnje železniške postaje od tukaj. Državni cestni oddelek je rekel, da letošnjo zimo ne bo odklidal snega s prelaza, radi česar bi morali iti meščani 181 milj do Rock Springsa, če bi hoteli do železnice.

To je pa razjarilo kakih 100 meščanov, ki so šli v državno garažo in tam vzeli snežni plug, pa začeli spravljati sneg s ceste. Pri tem so jim pomagale ženske v toliko, da so jim pridno kuhale kavo. Meščani so rekli, da bodo obratovali plug vso zimo in držali prelaz odprt. Država pa ne dobi snežnega pluga nazaj, razen če pošlje ponj narodno gardo.

Med dvema avtoma

Joseph Brennan je stal med dvema avtoma in čakal na ulično karo pri E. 93. cesti. Privozil je pa tretji avto in se zalezel v enega izmed parkanih, da sta avta stisnila Brennana. Z zlomljenim nogom so ga prepeljali v St. Alexis bolnišnico.

RAZSTRELBA V RUDNIKU. VEČ MRTVIH

Bartley, W. Va., 11. jan. — V premogorovu Bartley št. 1, je nastala večeraj, v sredo, razstrelba, o katere posledicah se dozdaj še ne more reči. Dozdaj so prišli do sedem trupel premogarjev, šest belih in enega zamorca, 86 premogarjev je pa še zasutih v 600 čevljev globokem rovu. Z rešilni deli naglo nadaljujejo, da pridejo do premogarjev. 47 premogarjev se je rešilo, za ostale se pa še ne ve. Za kakih 25 se računa, da jih bodo gotovo našli še žive. Z rešilnimi deli so bili danes jutraj še 2.500 čevljev od kraja razstrelbe. Tri sto možčaka pred vhom v rov, da pomagajo z reševalnimi deli. Kraj se nahaja v južnem delu države Kentucky. Več kot 100 žen in sorodnikov zasutih premogarjev čaka pred vhom v rov, da zvedo o usodi svojih dragih.

Ukradeni načrti za nove vrste letalo

Washington, D. C. 10. jan. — Edgar Hoover, načelnik ameriške tajne policije je povedal pred vladnim odborom za dajanje, da so bili v tvornici za izdelavo letal, Douglas v Santa Monica, Cal. ukradeni načrti za nove vrste napadalno letalo. Toda vladni agenti so prišli tamo kmalu na sled, ki je neki Edward William McDonald. Zato je Hoover naprosil odbor, naj dovoli gotovo vsoto, da bo vlada lahko preskrbela dovolj protokcije proti enakim tatvinam in sabotaži. Hoover je tudi razložil, da se je vplejalo v tovarnah, kjer se izdelujejo vojaške potrebščine poseben varnostni sistem, ki bo v bodoče onemogočal vsako tatvino vojaških tajnosti, ali pa kako sabotažo.

Iz bolnišnice

Po petih tednih v bolnišnici se je povrnil domov rojak Josip Prijatelj in se sedaj zdravi na domu, 3594 E. 81st St. Zahvaljuje se vsem, ki so ga obiskovali v bolnišnici ter prosil, da ga prijatelji tudi zdaj doma obiščejo.

Prestala operacijo

Mrs. Mary Cerkvenik, 1234 E. 71st St. se je v Glenville bolnišnici podvrgla težki operaciji. Obiski so začasno prepovedani. Dobri ženi želimo, da bi skoro popolnoma okrevala.

Niso samo iz fronte izredne novice

Vojna vihra divja v Evropi in Aziji, ameriški kongres se davi na proračunu, Turčija pobira izpod razvalin po potresu, kar je še porabnega, ameriški farmerji na osrednjem zapadu pričakujejo letošjo sušo.

Vse to so novice, ki jih časopis servira čitateljem dan za dnem. Toda godijo se po svetu še druge stvari, ki tudi niso sicer pomembne, pa so vendar nenavadne v našem bournem človeškem življenju. Torej obrnimo se za trenutek od vojnih grozot in berimo novice iz vsakdanjega življenja.

V Ellington, N. J. je 82 letni Adelbert Andrus položil svojo ženo, 80 letno Minervo na mrtvaški odprti, potem se je pa obesil. Zapustil je pismo, v katerem pravi, da je bolan, napol slep in

brez žene življenje zanj nima pomena.

Policija v New Britain, Conn. je priznala nekemu George Simonsu, da je izumil nov način, da obrne pozornost žensk nase. Ko se je neka njegova oboževalka peljala v avto pod njegovim oknom, je vrgel na streho avta steklenice pive, kar je na vsak način zbudilo njeno pozornost, da je pogledala v okno.

V Lodi, N. J. je obhajala Mrs. Grazia Abbate 100 letnico svojega rojstva. Ob tej priliki je spila kozarček žganja, vrhu tega dobršen kozarec vina, potem pa 10 minut nepretrgoma plesala.

John Tillotson iz Ipswich, Mass. je bil prijet radi prehitre vožnje z avtom. Pred sodnikom se je izgovarjal, da se mu je zato tako mudilo, ker je mislil, da

Rusija končno priznava umik

Lep napredek banke

Sinoči se je vršila delniška seja North American banke ob udeležbi lepega števila delničarjev in delničark. Sejo je vodil predsednik Mr. Anton Grdina, ki je lepo razložil poslovanje in napredek banke v zadnjem letu ter podarjal, da je to podjetje last slovenskega naroda, zato mora narod banko kot svojo lastnino tudi podpirati.

Prebrano je bilo finančno poročilo, ki kaže, da je banka v preteklem letu napredovala v novih vlogah skoro za \$150.000.00, kar je znamenje, da ljudje zapuajo v banko. Bančno premoženje je šlo koncem lanskega leta \$1.201.817.22, koncem leta 1938 pa \$875.860.23, torej je banka napredovala v zadnjem letu za več kot \$300.000.00.

Vidi se na tem napredku, da je bil dober odbor, ki je skrbno gospodaril. Vsi odborniki so dali pa priznanje predsedniku Mr. Grdini, ki tako nesebično in z vso požrtvovalnostjo dela za to narodno podjetje, kjer izvršuje urad predsednika popolnoma brezplačno.

Za leto 1940 je bilo izvoljenih sledečih sedem direktorjev: Anton Grdina, Joseph A. Križman, Anthony Mlakar, Frank Mramor, dr. Anthony Perko, John Breskvar in Joseph L. Surtz.

Iščejo nemške ladje

Panama. — Iz Ekvadorja sta se zadnji teden odpluli nemški ladji Quito in Bogota, namenjeni domov v Hamburg. Tukajšnjim oblastem se čudno zdi, da bi pluli ladji domov, ker nimata nobenega tovora. Tudi je čudno, kje sta ladji zdaj, ker se ni slišalo od njih, odkar sta dvignili sidro. Nekateri pravijo, da bi ladji radi srečali kako angleško bojno ladjo, da bi imeli potem vzrok potopiti ladjo. Tako bi ne bilo treba nemški vladi plačati za rabo pristanišča, niti plače posadki, kar bi vse padlo na rame angleški ladji, ki bi jih zajela.

Davey pozdravlja

V pondeljek večer se je udeležil Jacksonovega banketa v Columbusu tudi Mr. John L. Mihelich. Tam je govoril z več odličnimi demokrati, med temi tudi z bivšim guvernerjem Daveyem, ki je rekel, da še ni pozabil lepih slavnosti med Slovenci, ki se jih je udeležil kot guverner.

Rusija dolži Anglijo, Francijo in Zed. države, da so se zarotile proti Rusiji, da jo uničijo.

Moskva, 10. jan. — Uradno naznanilo sovjetske vlade v javnost sporoča in priznava, da se je ruska armada umaknila "za več kilometrov" vzhodno od Suomussalmi na finski fronti.

Rusko armadno poveljstvo v ničemer ne poroča o uničenju dveh ruskih divizij od Fincev, to je 163. in 44. divizije, od katerih poraza ali popolnega uničenja je poročalo finsko armadno poveljstvo.

Rusko poročilo se glasi: "Na 9. januarja so se vršili boji pehote pri sektorju Ukhta. Posledica teh bojev je bila, da se je ruska pehota umaknila za več kilometrov vzhodno od Suomussalmi. Na polotoku Karelian so se vršili večkratni topniški boji. Letalja niso bila aktivna radi neugodnega vremena."

Sovjetski časopis Godak je napadel Anglijo, Francijo in

Zed. države, ki so se baje združile proti Rusiji. Časopis trdi, da so angleška in ameriška podjetja za izdelovanje municije napravila tovarne v Finski, kjer izdelujejo municijo za finsko armado. Ameriška tvornica Du Pont, katero ima ruski časopis v mislih, pa nima kake svoje tvornice niti na Finskem, niti kje drugje v Evropi.

Helsinki, 10. jan. — Finsko vrhovno poveljstvo poroča, da je nastal zastoj v bojevanju na vseh frontah. To znači, da je ruska armada vsaj začasno popolnoma izčrpana radi srdiratega odpora od finske armade.

Finski generalni štab je mnenja, da Rusi zbirajo moči za nov silovit napad, katerega se pa tako v kratkem še ne sme pričakovati. Finsko poveljstvo je danes prvič poročalo, da na fronti ni nobene aktivnosti.

Boji v zraku in na vodi:

London, 10. jan. — Ministerstvo za zrakoplovno uradno danes naznanja, da so angleški letalci danes metali bombe v bližini nemškega zrakoplovnega pristanišča Sylt in Helgoland. Poročila trdijo, da so angleški letalci trikrat napadli nemško obalo. Močna kanonada se je slišala prav do danske meje.

Iz Berlina se poroča, da so nemški letalci pri tem napadu zbili tri angleška letala na tla.

Nemška letala so se zadnjih 36 ur z vso silo vrgla na bombardiranje angleških ladij. Danes so potopili zopet dve angleški ladji, Oak Grove in Upminster. Tri osebe se pogrešajo. Tako so nemška bojna letala v zadnjih 36 urah potopila 16 ladij.

Delavci ne marajo unijskega zastopstva

Johnson City, N. Y. — Delavci pri Endicott Johnson Corp., ki izdeluje obuvale, so oglašovali, da ne marajo unijskega zastopstva pri kompaniji. Izmed 17.000 delavcev se jih je udeležilo glasovanja 15.831 in sicer jih je glasovalo 12.693 proti vsaki uniji, 1.612 jih je glasovalo za A. F. of L. in 1.079 za unijo CIO. Unijski uradniki obeh unij so izjavili, da bodo protestirali glasovanje pri Narodnem delavskem odboru v Washingtonu.

K molitvi

Članice Oltarnega društva farje sv. Vida so prošene, da pridejo danes zvečer po cerkveni pobožnosti k skupni molitvi za pokojno sestro Frances Koba v Zakrajškov pogrebni zavod, članice društva Srca Marije (stare) ob 7:30 zvečer, in članice podružnice št. 25 SZZ pa ob osmih zvečer. Večbalni krožek podružnice ji bo tudi izkazal zadnjo čast. Jutri ste pa prošene, da se udeležite pogreba.

Čistka pri mestu

V mestni hiši se govori, da bo resigniral iz urada finančni direktor Gesell. On pa trdi, da je sicer podal odpoved v roke županu Burtonu, ki je pa ni hotel vzeti na znanje. Rekel pa je, da bo vzel daljše "počitnice" radi zdravja.

25 letnica

Danes, 11. januarja je minilo 25 let, kar sta se poročila naša dobro znana in splošno spoštovana Jakob in Frances Branselji, 1167 Norwood Rd. Stevilni prijatelji jima ob srebrnem jubileju kličejo: Bog vaju živi še mnogo let!

Kirurg pri operaciji na gloma umrl

Orange, N. J. — Dr. Alton Sherman je ravno izvrševal operacijo na neki ženski, ko je zdravnik, ki je dajal bolnici omamilo, zapazil, da so se pričele kirurgu tresti roke. Rekel je, da čuti bolečine v prsih. Tovariš ga je odpeljal v drugo sobo, da bi mu pomagal, toda kirurg je rekel, naj ga pusti in naj hitro pokliče drugega zdravnika, da bo nadaljeval z operacijo. Res je prišel takoj drugi zdravnik, ki je dokončal delikatno operacijo in medtem je pa dr. Sherman umrl.

Nemške podmornice dobivajo zalogo nekje pri Kanarskih otokih

London. — Angleške bojne ladje iščejo torišče nemških podmornic, ki baje dobivajo zalogo nekje pri Kanarskih otokih. Poročila trdijo, da so tri nemške podmornice napadle angleški parnik Avila Star, ki je bil na poti v Rio de Janeiro, čeprav so ga spremljale angleške križarke. Vnel se je boj in ena nemških podmornic je bila potopljena. Nekaj dni prej je bila napadena neka druga angleška ladja od nemške podmornice pri Kanarskih otokih. Zato se sodi, da mora biti tam nekje glavni delokrog nemških podmornic.

V bolnišnici

Na operacijo se je podala Mrs. Mary Poljanec, 1127 E. 67th St. Nahaja se v Emergency bolnišnici, 1780 E. 55th St.

Zadušnica

Danes ob 8:30 se je brala v cerkvi sv. Pavla na Chardon Rd. sv. maša za pokojno Mrs. Louis Kolenc.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue

Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00. Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00. Za Evropo, celo leto, \$7.00. Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year. U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months. Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months. European subscription, \$7.00 per year. Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 9 Thur., Jan. 11, 1940

Tretji termin za Roosevelta

Po deželi se vedno bolj sliši glas, da bi moral predsednik Roosevelt kandidirati v tretje. Razume se, da prihaja ta zahteva največ samo iz demokratskih vrst, predvsem od onih demokratov, ki imajo osebni dobiček od tega, da bi bil Roosevelt predsednik še za štiri leta, ali še več. Zlasti se je to podarjalo zadnji ponedeljek, ko so bili po vsej deželi prirejeni banketi v počast spominu velikemu predsedniku, Andrew Jacksonu. Čudno je to, da so demokrate izbrali ravno Jacksonov dan za tako propagando, ko je bil vendar Jackson sam, ki je bil absolutno proti temu, da bi služil kak predsednik Zed. držav več kot en termin in ta termin naj bi bil pa šest let.

Uganjanje je splošno po deželi, bo-li Roosevelt kandidiral v tretje, ali ne bo. Dosti je demokratov, ki so proti temu, ker pravijo, da je 150 letna tradicija Zed. držav, da noben predsednik ne služi več kot dve leti. Ko so hoteli republikanci kandidirati Coolidgea tretji termin, so vstali demokrate kot en mož in rekli, da bodo absolutno proti temu in so tozadevno resolucijo v senatu tudi sprejeli. In še danes je nekaj demokratskih senatorjev v kongresu, ki so takrat glasovali za tisto resolucijo. In vendar Coolidge ni služil dva polna termina, ker je bil en termin samo kot naslednik umrlega predsednika Hardinga, za enega poinega je bil pa izvoljen. Rad bi bil izvoljen še v tretje in je bil zelo užaljen, ker ga stranka ni nominirala. Pravijo, da se je Coolidge, ko je zvedel, da so izbrali Hooverja, vrgel na posteljo in same togote brcal z nogami kot razvajen otrok, ki mu vzamejo igračo.

Kljub temu, da vsak predsednik Zed. držav trdi, kako naporno delo da ima, koliko skrbi in bridkih ur, pa se menda še ni dobil predsednik, ki bi komaj čakal iti iz Bele hiše. Seve, biti poglavar 130,000,000 Amerikancem, ni kar tako in tudi vsak ne more priti do te časti.

V Clevelandu se zlasti žene Gongwerjeva grupa demokratov za tretji termin Roosevelta. Ali se ženejo za to, ker so res za Roosevelta, ali zato, ker bi z Rooseveltom na vrhu demokratske liste lahko dobili razne urade, je vprašanje. Vprašanje je tudi, če je ta agitacija po deželi z dovoljenjem predsednika, ki bi rad videl, kakšen bo odmev po deželi. Kajti gotovo je, da Roosevelt ne bo kandidiral, če ne bo absolutno gotov zmage. Kajti Roosevelt ne bo riskiral poraza pri slavi, ki jo uživa danes po vsem svetu.

Ni vprašanje, da bi ne dobil nominacije na demokratski konvenciji, toda drugo pa je, če bi bil jeseni izvoljen. Proti bodo delali republikanci vsi in potem tisti demokrate, ki se držijo tradicije, da noben predsednik ni toliko vreden, da bi bil v uradu več kot dva termina.

Potem so pa še tisti, ki bi za Roosevelta glasovali tudi za tretji termin, pa za nikogar drugega. Če bi pa Roosevelt dobil tretji termin, ni vzkoka, zakaj bi ga ne dobil kak drugi, ki bo prišel za njim. In tako je nevarnost, da bomo imeli v Beli hiši kmalu predsednike po tri, štiri in več terminov. Teda bi bila pa nevarnost, pravijo, da bi dežela izgubila svoj demokratski ustroj vlade in bi začele vladati dinastije.

To bo, po naši sodbi, prepričalo končno tudi Roosevelta, da bo šel iz Bele hiše, poln slave, in zvest 150 letni ameriški tradiciji, ki jo je takorekoč zapisal prvi naš predsednik, George Washington, ki je rekel, da noben Amerikanec ni dovolj velik, da bi trikrat zaporedoma vladal amerškemu narodu.

Še vedno ni pravično

Župan Burton je svetoval mestni zbornici, naj bi sprejela resolucijo, da bi se pobiralo za vzdrževanje naprave, ki čisti odvodne kanale, 22 odstotkov direktno od odjemalcev vode, ostalo bi se dobilo pa direktno od davkov. Od tega je bilo radi tega mnogo upravičenega godrnjanja.

Še lansko leto je zbornica sprejela resolucijo, da se teh 40% ukine z 17. januarjem letos. Župan Burton, ki je prej govoril, da bo od zbornice zahteval, da se zopet začne pobirati prvotnih 40%, se je zdaj podal toliko, da bi se zadovoljil z 22 odstotki.

O tem smo govorili z councilmanom 23. varde, Mr. Kováčičem, in ta nam je povedal, da se bo vnela glede tega velika debata v zbornici. Demokratski councilmani bodo najbrže vsi proti temu in bodo zahtevali, da se vse breme naloži na davkoplačevalce v splošno.

Kakor je preračunal councilman Pucel iz 10. varde, mesto niti ne potrebuje teh 22 odstotkov, kot jih predlaga župan, ker bi se omenjena naprava lahko vzdrževala s kakimi \$250,000, dočim je dobivala dozdaj okrog milijona dolarjev na leto. Če bi se mestni administraciji dokazalo, da lahko operira napravo za \$250,000, potem bi se to ne poznalo davkoplačevalcem skoro nič, ker bi plačal vsak nekaj. In pa, kar je glavno, če bi administracija dobila sorazmerno pomoč od predmetov, ki se te naprave poslužujejo, plačajo pa zanj nič.

Zato nas je prav veselilo slišati, da se bodo demokratski councilmani potegnili za odjemalce vode, ki so v veliki večini mali hišni posessniki. Upati je, da dobe na svojo stran toliko republikanskih glasov, da bodo zmagali in mestu naročili, naj gospodari prav in z denarjem, ki ga dobi.

BESEDA IZ NARODA**Res bo nekaj novega**

Kdaj, kje in kaj bo novega? Saj je že Mrs. Kic pisala in povedala, da bo v nedeljo, 14. januarja v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti srnjakova večerja.

Noja, saj večerjo ima vsak človek zvečer, to ni nič novega, bolj novo pa je, če jo ima lovec o pravem času, to je od šeste do osme ure zvečer. Mi lovci jo imamo premnogokrat zjutraj in to nič kaj ne ugaja našim boljšim polovicam. Da se pa enkrat ustreže tudi našim ženicam, bo pa večerja ob pravem času in sicer ob sedmih zvečer. No to je pa že nekaj novega, da smo lovci ob sedmih zvečer doma, ali vsaj v domu.

Novo pa je tudi to, da bo predsednik lovskega kluba (Fortuna) imel glavni govor in pa tudi to je nekaj novega, da Mrs. Kic verjame svojemu možu, da se nikdar ne zlaže, vsaj zapisala je tako, da lovci nikdar ne lažejo. Oh, John, kako si srečen, dobro ženičo imaš, ker ti vse verjame. Ko bi bile vse take, kot je Mrs. Kic, pa bi bilo res prijetno življenje na tem svetu.

Zelbi bi, da se tudi ostale naše žene navadijo, da bodo nam lovecem vse verjele, pa bo za vse dobro. Kaj pa tvoja hanka, Jaka, ali ti tudi ona verjame, da se nikdar ne zlažeš? Če je tako, blagor ti. In če je res taka, kot Mrs. Kic, pripelji jo v nedeljo v Slovenski narodni dom v Newburgh, pa jo bomo postavili poleg Mrs. Kic in bosta dve za en par. To bi bilo zopet nekaj novega.

Po starem pa ga bomo pili, kolikor ga bo kdo hotel. Pa še to, vodstvu Norodnega doma smo naročili, da naj ima za v nedeljo večer prav velike krožnike, da bodo naše kuharice lahko naložile precej srnjakove pečenke nanje.

Seveda, godba bo tudi igrala za vse stare in mlade in kdor ne bo hotel plesat, bo lahko godbo poslušal brezplačno.

Sedaj vidite vsi lovci v državi Ohio in Pennsylvaniji, odkoder sta tudi naš srnjak in srna doma, da bo res velika škoda za vas, če ne pridete na srnjakovo večerjo. Pa ne samo lovci, tudi njihove družine so vabljeni. Pripeljite s seboj svoje žene, hčere in sinove. Za vse bo dovolj prostora pripravljene. Tudi vsi naši prijatelji ste povabljeni, kajti tudi za vas so pripravljene krožniki na pogrnjenih mizah. Vse bomo prav prijazno pozdravili z našim narodnim pozdravom—hallo!

Joseph Fortuna, predsednik R. H. in F. Cluba.

Podružnica št. 1 SMZ

Vsem članom podružnice št. 1 Slovenske moške zveze naznjam, da se bodo letošnje seje vršile vsako drugo soboto v mesecu. Torej prva redna seja se vrši prihodnjo soboto, 13. januarja ob pol osmih zvečer, v navadnih prostorih. Na tej seji se bodo razdala nova pravila, ki so stopila v veljavo s 1. januarjem. Certificate pa bodo prejeli člani na februarjski seji.

Omenim naj vam še, da je bil izvoljen za leto 1940 sledeči odbor: Predsednik John Obreza ml., podpredsednik Frank Dechman, tajnik Frank Skrabba, blagajnik Charles Dormish, zapisnikar Joseph Šega, nadzorniki: Vincent Lauter, John Gerbetz ml. in Karl Lustig.

Upamo, da bo vsak član delal vse, kar je mogoče, da bo podružnica še bolj napredovala kot do sedaj.

Torej ne pozabite, pridite na sejo in pripeljite s seboj tudi svoje prijatelje.

Vincent H. Lauter.

Kako vjameš srnjaka?

V soboto 13. januarja ob 7:30 zvečer se bomo v Slovenskem domu na Holmes Ave. posadili okrog pregrnjenih miz, malo počakali in srnjak nam bo skočil na krožnik, polit z najfinejšo omako. Niti klicati ga ne bo treba, pa bo že pri tebi. Pripodila ga bo brhka dečva vsa nališpana in zlikana, prava kri in meso naše slovenske matere. Da te pa bo spoznala, da si pravi, kupi si legitimacijo (vstopnico) in prijatelja si bosta postala. Pripodila in pridivila ti bo srnjaka, da ga boš vse svoje življenje vesel.

Ko pa bomo vsak svojega srnjaka djali v štalo, ga skrbno privezali, mu dali malo piti in kaditi, se bo izza miz vstalo da se stoli in brezpotrebna ropotja razmakne in napravi prostor za ples in prosto zabavo. Krištof bratje bodo udarili na strune, polka bo odmevala po dvorani, mi pa okrog, v kolikor bodo noge hotele.

Kakor vsako leto, tako tudi letos priredi St. Clair Rifle and Hunting Club srnjakovo večerjo. Prireditve našega kluba so priznane, da so uspešne, dobre in nadvse zabavne. Na naših prireditvah dobi vsak gost mnogo domačega in neprisljelnega razvedrila. Klubu ni za dobiček, ampak za razvedrilo v krogu vesele družbe.

Vljudno vabim rojake in rojakinje iz Clevelanda in okolice, da ste v soboto večer naši gostje.

A. D.

RAINBOW HUNTING CLUB**Piše Fred Krečič**

Že zadnjič sem vam omenil, da sta bila soglasno potrjena naša lovca Frank Sirk in L. Schultz, ki sta tudi sprejela težavno nalogo, da nam preskrbita srnjaka. Torej sva bila s predsednikom z najino odgovornostjo pri kraju in jo uradno predala našima lovecema na njihove rame.

Seveda naša dva lovca, mlada in agilna kot sta, sta si takoj osvojila sklep, da odrinemo takoj prihodnjo nedeljo, zopet v Pennsylvanijo, da pregledata teren in se spoznata s krajem in ljudmi, ki so nama obljubili "kvartir" za njih. Povabila sta tudi ostale, če kate-rega veseli, da naj se nam pri-druži. Oglasil se je samo solo-vec Zabukovec, da bo šel on in njegova boljša polovica in je naprosil J. Fortunca, da tudi on vzame svojo boljšo polovico s seboj, da bo lepša družba po poti.

Ko je bilo vse to urejeno, so mi še naročili, da naj takoj sporočim in povem v Pennsylvaniji, da pridemo zopet na ogled in da naj nam pripravijo kaj gorkega, ker bomo imeli tudi nežni spol s seboj. Saj veste, da v taki družbi ni lepo, da bi jedli samo suhe klobase, kot smo jih privič in "žvižgovci" pili. Tako pravijo, da zahteva oliko in tako sem tudi storil, ker drugače bi bilo mogoče kaj napek in bi pozneje morda slišal kakšno gorke na ta račun.

Ves teden sem vsak dan samo na vreme gledal, dokler ni prišla nedelja. Z vso zadovoljnostjo sem hvalil Boga, da nam je ravno za ta dan dal lepo, suho in hladno vreme. Tako smo jo ubrali iz Clevelanda v najlepšem razpoloženju vse skozi do Greensburgha, kjer smo dobrih 15 minut počivali ter šli na skodelico kave v restavrant ob cesti, toda namesto kave smo dobili čaj.

L. Žura, kot najboljši izvedenec v tem, je takoj vedel, kaj manjka čaju, zato je takoj namignil Sirku, da čaj brez posebnih zdravil ni zanič in naj ja stopi na mašino po zdravila,

da bo vsaj njemu prilil malo v čaj, če že drugi nočejo. Ko sta se tako prerekala v našem materinem jeziku, se je počasi, pa vljudno oglašil uslužbenec za blaro in nas v slovenskih vprašal, če smo Slovenci in ko smo mu pritrdili, nam je dovolil, da smo si vsi kar nas je bilo moških malo prilili v čaj tistih zdravil.

Tako okrepčani smo se počasi odpravili naprej proti našemu cilju, a sedaj pa se nam je v naše začudenje odprl pogled na vse s snegom pokrite hribe in ni bilo še pol ure, ko smo zavozili v pravi snežni vihar, ki nam je vzel vso dobro voljo.

Zanašajoč se na naša dobra šoferja, smo se počasi in z vso pazljivostjo z a č e l i vzpenjati višje in višje, a v vednem strahu, da bomo kje obtičali v snegu, kot je mnogo drugih, da so klicali mimoidoče na pomagajanje.

V takem strahu in pažnji smo vendar srečno prišli na vrh in jo ubrali še par milj po položenem hribu in tako smo bili na cilju po dolgi sedemurni vožnji iz Clevelanda do Central City. Najprej smo se ustavili pri družini Bratina. Vprašal sem jih, če se je Mr. Slamich, naš pečlar in bodoči vodnik naših lovec kaj oglašil pri njih. Povedali so mi, da ne, tedaj pa sem bil že v strahu, da mogoče ni dobil mojega pisma. Zato pa sem tudi silil kar naprej, na zadnjo našo postajo, da se prepričam kaj in kako je s stvarjo, ker se reče: so me že nekam sumljivo gledali in našemu kapitanu Fortuncu sem moral dvakrat zabčati, da sem pisal.

V taki atmosferi smo nadaljevali pot, še kakli dve milj do Mr. Salmicha, seveda nobenemu ni bilo do pogovora in jaz se tudi nisem drznil odpreti ust, dokler nisimo bili na jasnem v tej zadevi. Med tem smo pa že zavozili na njegovo farmo in jaz sem bil prvi, ki sem skočil iz avtomobila ter tekem proti hiši, da brž izvem kaj in kako. Še nisem napravil par stopinj, ko nam že sam pride nasproti in po kratkem pozdravljanju in predstavljanju kdo in kaj, nas povabi k sosedu, Dr. Cebron na kosilo, s pripombo, da smo prišli ravno o pravem času in ve, da smo pripeljali tudi dober apetit s seboj.

Po precej dobrem in obilnem kosilu se je pogovor zopet zasukal na srnjake in lov. Mr. Slamich, vodnik in zaščitnik naših lovec, jima je začel razlagati in pripovedovati, kaj in kako se morata vesti in kaj storiti, ko jima bo prišel srnjak nasproti. Seveda, sta si oba vzela te nauke prav resno k srcu. Mi ostali, da nam ni bilo dolgčas, smo pa prav pridno praznili ječmenovec, da nas je bilo kar veselje gledati pri takem zanimivem delu.

Opozoril sem solovca Žura, da naj prešteje kape od steklenice, da se bo vedelo, koliko smo jih izpraznili, toda ni me ubogal in sem moral to delo opraviti sam in povem vam, da si ne upam povedati ali zapisati števil. Ko smo vse tako lepo opravili, nas je Schulz opomnil, da je že skrajni čas se dvigniti proti domu, če hočemo priti z dnevom s teh hribov do kopnega. Poslovili smo se z zagotovilom, da se še vidimo. Tako smo počasi in srečno prišli zopet v Cleveland, kjer nas je čakala cela deputacija lovec v gostilni pri Sirku, misleč, da imamo že srnjaka kar živega na avtomobilu.

Zopet so se razvile razne debate na račun srnjakove kože, ker vsak je hotel več vedeti kot mi, ki smo bili tam že dvakrat na ogledih.

Med tem pa sta se naša lovca zopet pričela odpravljati, ker 1. december je bil že pred duri in treba je bilo odriniti v tretjič in takrat pa se je šlo za srnjaka. Takoj naslednji dan, ko sta odšla naša lovca, sva bi-

la s Fortuncem skoro ves dan pri Sirku in čakala pošte o izidu prvega dne lova, kar ti enkrat po osmi uri zvečer zabrni telefon ter poročilo, da že imajo enega, ki ga je podrl L. Schulz z dvema streloma. To je bilo že vse dobro, ko je bilo treba nesti srnjaka v "kempe", tedaj sta š e l e vedela, kaj se pravi nositi pennsylvanske srnjake, ker sta ga morala nesti skoro miljo in pol. Morala sta ga nesti, vleči in valiti, predno sta ga pripravila do "kempe", kjer so bili ubatorjeni.

Naslednji dan je bila skoro sreča mila F. Sirku, ker pogodi je enega, a ker je bilo precej daleč in kot nalašč se kopno po vrhu, ga niso mogli slediti in tako ga je naslednji dan dobil drugi lovec ustreljenega približno dva tisoč korakov od kraja, kjer ga je streljal Sirk. Malo od veselja in malo od jeze sta se že po dveh dneh vrnila domov in pripeljala s seboj krasnega srnjaka, kakih pet let starega.

Frank Sirku pa ni dala žilica miru prej, da je zopet skočil v Pennsylvanijo z Mr. F. Volkom iz Jefferson county in se zadnji dan ob zaključku lova vrnil domov s zelo lepo srnjico, ki dela sedaj družbo srnjaku v ledenici. Tamkaj sedaj oba čakata, kdaj jih bomo zopet spustili na prosto, a naši lovci pravijo, da ne prej kot v nedeljo 14. januarja zvečer v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti, kjer jih bo naš Gospodinjski klub pripravil v okusno penčenko za vse naše lovce in prijatelje.

Zato vabimo vse tiste, ki hočejo imeti v veseli družbi užitek in zabave poln večer, ne zamudite te naše posebnosti v nedeljo ob sedmih zvečer, kjer bo vsega dovolj za vse ljudi, ki so veselja srca. Na svidenje!

IZ PRIMORJA

—Ajdovščina. Prometno ministarstvo je dovolilo nedeljsko avtobusno zvezo s Trstom. Avtobus bo odšel iz Trsta ob 6 zjutraj, ob 7:50 bo že v Ajdovščini, odkoder bo odšel ob 8 zvečer in prišel v Trst ob 19:50. S tem so zadovoljene želje tržaških lovec in smučarjev, ki bodo lahko iz Ajdovščine prispeli na črnovrške snežne poljane.

—Trst. Neki glasbenik je odkril v mestu v bližini svojega stanovanja izvir vode, ki ima večje količine petroleja. Zadevo je naznanil rudarskemu uradu in sedaj raziskujejo, če je res petrolej pod tržaškim mestom.

—Ilirska Bistrica. Na Reko je premeščen vodja tukajšnjega urada za nastavljanje delavcev J. Coci, po domače Kukec. Delavci in delodajalci smo veseli, da nas je mož zapustil in mu zato želimo prav obilo sreče na novem mestu. Zdi se nam, da nikjer v državi ni bilo toliko tožb kot pri nas.

—Goriški prefekt nadzira naše zdravstveno skrbstvo. Dne 30. novembra je povabil goriški prefekt vse zdravnike, živino-zdravnike in župane iz Vipavske doline in idrijskega okraja v Vipavo, kjer je imel z njimi daljši razgovor o zdravstvenih razmerah v navedenih predelih naše dežele. Povabljeni so poročali načelniku pokrajine o vseh vprašanjih, ki se tičejo zboljšanja naših higienskih pri-lik. Razpravljali so o oskrbi z zdravno vodo, o zdravih stanovanjih, o pijači in o prehrani, o šolskih stavbah, o boju proti jetiki, o babilah, o živinozdravnštvu in o vsem, s čimer naj bi se dosegel podvig naših zdravstvenih razmer.

—Nova zmaga. Znani boksar Lojze Mužina, naš goriški rojak, čigar starši so doma v Števerjanu, se je pred dnevi boril v Budapešti z ogrskim pravkom Jaszaiom in ga premagal. G. Mužina je s to svojo zmago zopet potrdil sloves, ki

ga uživa kot italijanski in evropski boksarski prvak.

—Po 10 kilogramov kave na osebo. Po Notranjskem krogu govoriča, da so na podlagi statistike ugotovili, da se uvozi reško pokrajino na področje ki je prosto carine, letno po 10 kilogramov kave na osebo. Ročani so bržčas hudi "kofetariji" vendar jim gotovo tudi Notranjci pridno pomagajo.

Ce verjamele al' pa

Kakor se je nahod pripravil proti večeru na splošen izpad vsej fronti, sem že kar čutil, bom praznike preživel lepo "krogu" svoje mile družinice, čeprav bom takega razpoloženja da bi ta "mila družinica" prispevala v splošen relief sklad, da bi me kdo odpeljal par dni vsaj na finko front, kjer je tak mraz, kot smo oni brali, da človeku zmrzne v vsaka tekočina. To mora biti ko pripravno, ker ni treba človeku, ki ima tam nahod, nobene roba. Tista dva kosa ledu iz sa vrže ven, pa je.

Dobro je bilo, da sva bila menjena z našim Francetu Turkom, da bo šel na Jutrovo nedeljo popoldne in če bo ob ločeni uri videl, da mene ni, stopi naprej in se izmaže kake se ve in zna. Naročil sem mu, da spomin, prinese meni, kar pa slabih, naj jih pa sam sprejme. Naj že zdaj povem, da ne boke pomote, da se je tako tudi dilo in huda se je Francetu go- la, kakor je rekel, ker mu ni ni verjel, da sem jaz res z našim predobložen. Njegovo znanje v torek, da naj mi bo žal, nisem šel na Jutrovo, je bilo polnoma odveč in skoro bi se skregala, ko mi je to rekel, mi je bilo že itak žal, ne da bi to še kdo naprej metal.

Tone Vatovec mu je rekel, naj mi pove, da če se mi obrnilo na bolje, naj ne mislim, da so mi izprosili zdravje na Jutrovem, ker zato časa niso imeli niti volje zame hoditi na boji pot.

Naša Johana je delala tisto boto večer overtime in me revala, da se je bil nazadnje Jimmy ujezil, ker je imela malo več pozornosti do mene kot njega. Zato se je pa, ko mu bilo že vsega preveč, vstopil v ško predme, mi zažugal z 20 m secev starih prstkom na deski in rekel: "Ti, ti, ata!" in njegovem mišljenju mi jih strašno nametal.

Se reče, saj Johana ni go-njala, ampak lahko bi pa. In sem se bal, da bi se ji njen žakski stan ne zdel preveč naporn, sem ji mimogrede omenil, da pravkar bral o premierju Gladstone-u, ki je načeljeval Angla za časa kraljice Viktorije. Po dal sem Johani, ne da bi pri- kaj namigaval, kako je bila mlierjeva žena skrbna in strežljiva. Vselej, kadar je Gladstone kam pa opravičil, kazalo, da ne bo prišel dom spat, je bila njegova žena njim, da mu je devala gorke kladke na noge, ker se je gro-rad prehladil.

Johana je zvesto poslušala, tem pa mimogrede tudi dala se jo pripombo, če sem ji to pri- ali kar je že, povedal zato, da šla ona z menoj, kadar marjašat, mi tam sedela pri gah in mi noge ovijala v gub flanelo.

Vidite, kako ženske vsa stvar obrnejo drugače, kakor pa povedana. Ampak rečem, ne, da bi ne bilo napek. Kaj bi bilo lepo za pogled, če bi im- trije marjašerji vsi nahod, pa vsak imel s seboj svojo ženo, ali pa če bi vsi trije držali na ge v skafu, polnem kropa!

Nahod je še vedno na pro-

WINNETOU

Po nemškem tiskarstvu K. Mays

Swallow je bil. Ni se dal spravi v hlev, pustiti so ga morali na prostem. Privezali so ga k plotu pod verando, kjer se jim je zdel menda še najbolj varno shranjen. In samo k njemu ni bilo treba stopiti, ga zajahati, — pa mi ga noben petrolejski magnat ni mogel več iztrgati iz rok. Pa moral sem še prej s Forsterjem "urediti neke malenkosti."

Splazil sem se po temni senci pod verando od vranca. Ni več prhal, spoznal me je, stezal za vitki vrat in obračal glavico za menoj. Pozdravljal me je po svoje.

Na verandi so se glasno pogovarjali. Previdno sem pogledal po njej.

Majhna družba je sedela krog mize. V svoje veselje sem opazil med njimi tudi mladega Harryja. Sedel je poleg Forsterja in mu nekaj pripovedoval.

Brž je bil moj načrt gotov. Najprvo konj, potem Forster in nazadnje Harry.

Potipal sem po vranu.

Hvalabogu, ničesar ni manjkalo. Ni si dal sneti sedla, niti jermena se mu niso smeli dotakniti. Pridna živalica! Da sem le samo zaživžgal, ko je Forster odjezdil z njim, nemudoma bi ga bil vrgel iz sedla in se vrnil k meni.

Pritrtil sem vrečo k sedlu in poslušal.

Pravkar je govoril Harry.

"Tvoja namera je zločinska, dragi stric! In čisto nepotrebna! Prav nič ti ne bo koristila. Nisi si stvari dobro premislil!"

"Ali me boš ti učil kalkulacije?" je prezirljivo povedal je — "je prezirljivo povedal je —"

Forster. "Cene petroleja so samo zato tako nizke, ker je ponudba prevelika. Vreči dajejo mnogo več, nego je trenutna potreba, in zaloge so še tudi polne. Ako torej vsi lastniki vrečev pustimo, recimo, mesec dni petroleja teči, se bo količina razpoložljivega petroleja zmanjšala, podražil se bo in kupčija bo nesla, ti pravim, mnogo nesla!"

In to bom storil. Tako smo sklenili in si dali besedo. Vsi bomo tako storili. Trenutno teče petrolej iz spodnjega vrelca v New Venango River. Do tedaj, da se cene dvignejo, zadenemo že tudi z zgornjim svedrom na olje, sodov imamo dovolj, v nekaj dneh bom vrgel tolike količine petroleja na vzhodni trg, da bomo sto tisoče zaslužili!"

Pristne yankejske kapitalistične metode! Poznal sem ta ameriški trik. Da zvišajo ceno pridolom, uničijo enostavno zalogo —. Kaj njim mar za nizke cene in za odjemalce! Da le sami zaslužijo! Tako počenjanje je seveda zločinsko in skrajno krivično.

Tako je sodil tudi Harry.

"To ni pošteno!" je pravil stric. "In zdi se mi tudi, da nisi vpeljeval vrečev in zalog v starem svetu in po drugod! Vaš trik bo nemudoma izpodbodel konkurenco do skrajnosti, sami dajete nasprotniku orožje v roke, ki vas bo uničilo. Imšili tudi na zaloge v državah! Zadostoval bo do dolgo časa."

"Govoriš tako, ker ne znaš ceniti potrebe in poprašenja po petroleju. Tudi ne moreš tega razumeti, ker si še premlad za take račune!"

"To je treba šele dokazati!"

"Da si še mlad in premalo trenzen v svojih sodbah, to ni težko dokazati. Ali mi nisi šele malo prej priznal, da si se zmotil v tistem postopaku, prirejskem lovcu, ali kar je že —! Nikdar se mi niti sanjalo ni, da se dobro počutiš v taki družbi!"

Videl sem, kako je Harry zaradel. Pa brž si je pomagal.

"Zrastel sem v taki družbi, saj več, preživel sem svoja mlada leta na divjem zapadu. Zato se

dobro počutim v taki družbi in ne imel bi svojega očeta v resnici rad, če bi take ljudi samo radi njihove zunanosti preziral. Med njimi so možje, ki po svoji značajnosti in po svoji moralni vrednosti daleč prekašajo marsikaterega izmed vaših imenitnih gentlemanov in denarnih baronov, čeprav nimajo v žepu niti toliko, da bi si kupili poštene čevlje —!

Sicer pa ni res, da bi se bil danes zmotil v tistem postopaku, kakor praviš. Dejal sem le, da se mi je izprva drugačen zdel, dokler ni pokazal svoje strahopetnosti. Med samim dozdevanjem pa med gotovostjo je velik razloček!"

Forster je nekaj povedal. Pa nisem več razumel, kaj pravi.

V tistem trenutku namreč je grezen pok pretresel ozračje. Zemlja se je zamajala in na hiši so popokale šipe.

Ves prestrašen sem se obrnil. Strahoten prizor sem gledal.

V gornjem koncu kotline, tam, kjer je deloval sveder, se je dvignil pač dvajset metrov visok ognjen steber, se košato razpršil in plameneče curke, se razlil po tleh in z gorečimi valovi neverjetno naglo preplaval višee pobočje doline. Gost, smrdljiv oblak se je valil po tleh in ostro je dišalo po petroleju. Vroč puh me je zajel, kot da je ozračje polno tekočega ognja.

Vedel sem v hipu, kaj se je zgodilo. Poznal sem strahotni pojav, videl sem ga že v dolini Kanawha, še strašnejši je bil.

Podtalni sveder, tisti, ki je pravkar o njem pravil Forster, da bo zadel na olje do tedaj, ko se cene dvignejo, je zadel na olje nepričakovano kmalu. Olje, nafta, kakor se imenuje nerafiniran petrolej, je silno nevarna, lahko nečljiva snov. Pozabili so ugasniti luči v bližini svedra, ker se ni bal, zato da je zbežal in bavkal. No če je temu tako, se srnjaka res ne bom več bal ter objubim, da bom miren. Očka, prosim te, počakajva še tu, morda pa pride še nazaj." "Sinko, srnjacek, ki je pravkar zbežal, se danes ne vrne več. Ker pa je do mraka še doli časa, in čeravno sem mislil, da bi zapustila ta kraj, bova vendar počakala, morda pride kak drug kos. Sedeti pa morava popolnoma mirno in tiho, sicer ne bomo uspeha."

Ko tako sediva nekaj časa, nadomna preskoči ogrado žival, podobna sultanu našega sosedu, samo da je vlekla bolj dolg in košat rep, in steče po travniku. "Lisica," me je šepetaje opozoril oče. Lisica je sunkoma dvignila glavo in oprezala. Bal sem se, da je naju že opazila, zato sem bil tako miren, da si še dihati nisem upal. Lisica ni opazila, da ji preti kakšna nevarnost, pa je vseeno počasi in previdno stopala dalje po travi, se od časa do časa ustavila in okrenila glavo v smer, od koder je prišla. Tako jo za prvo se je na pregradi pojavila druga, nič manjša lisica, ki je urno skočila s pregrade in travo in stekla po isti poti kot prva. Za drugo lisico se na pregradi pojavijo še štiri manjše lisice, ki za hip poseže, nato pa ena za drugo poskakajo v travo in jo uberejo po sledi prvih dveh. Prav na sredini travnika se kradele lisic ustavi in prične se pravcati cirkus. Ni manjkalo niti cviljenja, grizenja, premetavanja, objemanja, kopanja in lovljenja. Med igro lisic mi pošepeče očka: "Prvi dve sta stari lisici, ostale štiri so pa mladičce." V igro mladih poseže tudi ena izmed starejših in se igra z mladiči, ki so jo grizli in vlekli z rep za uho, zdaj za njen košati rep ter se vzpenjali po njej, odbežali od nje in se ji zopet dobričkajo približali ter uganjali pravcati cirkus. Nisem se mogel več vzdržati smeha, ki je nenadoma in glasno buhnil iz mene, kar je bilo povod, da so se vse lisice v hipu zresnile, dvignile glave in že zbežale za svojimi starši neznanam kam. Jaz sem pa bil že tretjič tisti dan prikrajšan za idiličen prizor, ki mi ostane živo v spominu do smrti.

Zaradi moje neprevidnosti me to pot oče ni kregal, pač pa me je previdno prijel in posadil na svo jakolena ter mi šepetal, naj mirujem. Previdno je s prstom pokazal na svetlo, rjavo točko, ki je stala nepremično sredi travnika za tretjo pregrado od naju. Ker je s prostim očesom nisem mogel spoznati, mi je očka pristavil pre doč svoj daljnogled. Tedaj sem uzrl prizor, ki je tudi vreden spomina. Kot na dlan je pred menoj stala telička podobna žival, v katero so se upirali žarki zahajajočega sonca, tako da se je njena barva odražala od trave tako kot barva oranže. Ko sem vprašujoče pogledal očka, mi je pošepnil: "Srna." Srna, srna je zvenelo po mojih ušesih, a srce mi je pričelo nemirno utripati: videl sem prvo srno v prosti naravi. Srna

je stala skoro nepremično na istem mestu, le od časa do časa je urno sklonila svojo lepo glavico in z gobčkom hlastnila po šopu trave, nato pa zopet dvignila glavo in stegnila svoj vitki vrat, z gobčkom pa je kot majhna kraljica mela sočno travo. Pri tem poslu je upirala svoje lepe, temne oči zdaj v to, zdaj v drugo smer, z velikimi ušesi pa je strigla in prisluškovala. Od časa do časa je s svojimi ušesi urno otresla morda vsiljivo muho ali pa nadležnega komarja. "Pazi, srna ni sama," mi šepne oče. In res opazim še tisti trenutek, da se poleg srne-mamice podita še dva, po mnenju očeta komaj dva do tri tedne stara mladiča. Tedaj je moje veselje priklopelo do vrhunca. Da me ni oče z očmi pokaral, bil bi iz vse duše zavriškal od radosti.

Sonce se je vedno bolj nagibalo k zatonu, sence so postajale vedno daljše in so se kot pošast raztezale po dolini. Krilati pevci razen slavčkov, ki so drobili svojo pesmico dalje v pozno noč, so potihnili eden za drugim.

Narava je že zapirala svoje oči, da bi zaspala. Z Babne gore se je slišal pastir, ki je gnal živino proti domu. Tedaj nenadoma zabevska pastirjevo ščene, ki je očividno prepodilo neko žival in jo glasno gonilo v smeri proti namu. Glas gonečega psa je vznemiril vso dolino in njene prebivalce. Srnjad, ki se je do sedaj mirno pasla po travnikih, je začela vsa zbegana bežati in je v velikih skokih preskakovala pregrade v smeri proti Borštu. Oče me nemudoma odloži s svojih kolen, seže po svoji puški, ki je do tedaj visela na klinu, ter se pripravi na strel. Že po preteku nekaj sekund se komaj za streljaj od naju prikaže srnjak, ki v dolgih skokih beži prek travnika. Glavo je imel okrašeno s krasnimi rogmi. Tik za bežečim srnjakom pa pribevska ves zasopljivi velik, črn, dolgodlak pes. Tisti hip odjekne po dolini strel iz očetove puške, na travniku pred nama se pa zruši v travo smrtno zadeto grešno ščene. Srnjak je bil rešen nadaljnega preganjanja.

Dogodek, ki se je zelo naglo izvršil, me je tako presunil, da sem od presenečenja skoro pozabil dihati. Hvaležno sem pogledal očeta in se naslonil k njemu.

Sonce je popolnoma zašlo, postajalo je vedno bolj mračno. Tiho sva se spustila po lestvi na tla in odšla srečna in vesela proti domu.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Dobri Peter:
Prvič v lovišču
(Nadaljevanje)

Ko tako prisluškujeva omamnim glasovom narave, me oče, ki je ves čas budno opazoval okolico, nenadoma rahlo dregne s komolcem, dvigne kazalec k ustom in šepne: "Pst, ali ga vidiš?" Mene je radovednost premagala, pozabil sem na navodila, ki mi jih je dal oče malo prej, urno sem se dvignil in glasno vprašal: "Koga?" Ta kretnja je zadostovala, da je srnjak, ki se je tisti trenutek prišel past in ni bil vajen takega sprejema, urno preskočil zidano pregrado in zabavkal "baav baav — — — bav," da je odmevalo po vsem Borštu in Babni gori. Kot na povlelje so se začeli z vseh strani oglašati še drugi, tretji, četrti srnjak ali srna in vznemirjena je bila vsa okolica, najbolj pa seveda jaz, ki sem od samega strahu padel ves blede v očetovo naročje in ga trepetajoč prosil, naj greva domov, ker se bojim. "Česa se bojiš?" me je prašal in me stisnil k sebi. "O, ti norček plašljivi, prej si se tako prestrašil kotorn, da si komaj sapo lovil, sedaj pa ubogega srnjaka, da bi ti kmalu dušica ušla." Sram me je bilo in delal sem se junaka ter se zagovarjal, da se srnjakov prav nič ne bojim. Bojim se le onih neznanih zverin, ki se tako grozno derejo. "Veš, sinko," mi je dejal oče, "prav ta žival, ki je tebe tako hudo prestrašila, je bila srnjak. Srnjad zelo dobro vidi, sliši in še bolje doba. Srnjak te je slišal, ko si zavpil. Dvignil je lepo glavo in te opazil, ko si se premaknil. Ustrašil se je tvojih nerodnih kretnj in tvojega glasu, zato je urno odskočil, zbežal in zabavkal. Z bavlkanjem pa je vznemiril še drugo srnjad, ki je pričela bavkati iz strahu pred pretečo nevarnostjo ali pa zaradi ugovora zoper predrznost tistega, ki si jih upa motiti v njihovem kraljestvu." "A tako, očka, praviš, da je bil to srnjak in da se me je bal, zato da je zbežal in bavkal. No če je temu tako, se srnjaka res ne bom več bal ter objubim, da bom miren. Očka, prosim te, počakajva še tu, morda pa pride še nazaj." "Sinko, srnjacek, ki je pravkar zbežal, se danes ne vrne več. Ker pa je do mraka še doli časa, in čeravno sem mislil, da bi zapustila ta kraj, bova vendar počakala, morda pride kak drug kos. Sedeti pa morava popolnoma mirno in tiho, sicer ne bomo uspeha."

Ko tako sediva nekaj časa, nadomna preskoči ogrado žival, podobna sultanu našega sosedu, samo da je vlekla bolj dolg in košat rep, in steče po travniku. "Lisica," me je šepetaje opozoril oče. Lisica je sunkoma dvignila glavo in oprezala. Bal sem se, da je naju že opazila, zato sem bil tako miren, da si še dihati nisem upal. Lisica ni opazila, da ji preti kakšna nevarnost, pa je vseeno počasi in previdno stopala dalje po travi, se od časa do časa ustavila in okrenila glavo v smer, od koder je prišla. Tako jo za prvo se je na pregradi pojavila druga, nič manjša lisica, ki je urno skočila s pregrade in travo in stekla po isti poti kot prva. Za drugo lisico se na pregradi pojavijo še štiri manjše lisice, ki za hip poseže, nato pa ena za drugo poskakajo v travo in jo uberejo po sledi prvih dveh. Prav na sredini travnika se kradele lisic ustavi in prične se pravcati cirkus. Ni manjkalo niti cviljenja, grizenja, premetavanja, objemanja, kopanja in lovljenja. Med igro lisic mi pošepeče očka: "Prvi dve sta stari lisici, ostale štiri so pa mladičce." V igro mladih poseže tudi ena izmed starejših in se igra z mladiči, ki so jo grizli in vlekli z rep za uho, zdaj za njen košati rep ter se vzpenjali po njej, odbežali od nje in se ji zopet dobričkajo približali ter uganjali pravcati cirkus. Nisem se mogel več vzdržati smeha, ki je nenadoma in glasno buhnil iz mene, kar je bilo povod, da so se vse lisice v hipu zresnile, dvignile glave in že zbežale za svojimi starši neznanam kam. Jaz sem pa bil že tretjič tisti dan prikrajšan za idiličen prizor, ki mi ostane živo v spominu do smrti.

Zaradi moje neprevidnosti me to pot oče ni kregal, pač pa me je previdno prijel in posadil na svo jakolena ter mi šepetal, naj mirujem. Previdno je s prstom pokazal na svetlo, rjavo točko, ki je stala nepremično sredi travnika za tretjo pregrado od naju. Ker je s prostim očesom nisem mogel spoznati, mi je očka pristavil pre doč svoj daljnogled. Tedaj sem uzrl prizor, ki je tudi vreden spomina. Kot na dlan je pred menoj stala telička podobna žival, v katero so se upirali žarki zahajajočega sonca, tako da se je njena barva odražala od trave tako kot barva oranže. Ko sem vprašujoče pogledal očka, mi je pošepnil: "Srna." Srna, srna je zvenelo po mojih ušesih, a srce mi je pričelo nemirno utripati: videl sem prvo srno v prosti naravi. Srna

je stala skoro nepremično na istem mestu, le od časa do časa je urno sklonila svojo lepo glavico in z gobčkom hlastnila po šopu trave, nato pa zopet dvignila glavo in stegnila svoj vitki vrat, z gobčkom pa je kot majhna kraljica mela sočno travo. Pri tem poslu je upirala svoje lepe, temne oči zdaj v to, zdaj v drugo smer, z velikimi ušesi pa je strigla in prisluškovala. Od časa do časa je s svojimi ušesi urno otresla morda vsiljivo muho ali pa nadležnega komarja. "Pazi, srna ni sama," mi šepne oče. In res opazim še tisti trenutek, da se poleg srne-mamice podita še dva, po mnenju očeta komaj dva do tri tedne stara mladiča. Tedaj je moje veselje priklopelo do vrhunca. Da me ni oče z očmi pokaral, bil bi iz vse duše zavriškal od radosti.

Sonce se je vedno bolj nagibalo k zatonu, sence so postajale vedno daljše in so se kot pošast raztezale po dolini. Krilati pevci razen slavčkov, ki so drobili svojo pesmico dalje v pozno noč, so potihnili eden za drugim.

Narava je že zapirala svoje oči, da bi zaspala. Z Babne gore se je slišal pastir, ki je gnal živino proti domu. Tedaj nenadoma zabevska pastirjevo ščene, ki je očividno prepodilo neko žival in jo glasno gonilo v smeri proti namu. Glas gonečega psa je vznemiril vso dolino in njene prebivalce. Srnjad, ki se je do sedaj mirno pasla po travnikih, je začela vsa zbegana bežati in je v velikih skokih preskakovala pregrade v smeri proti Borštu. Oče me nemudoma odloži s svojih kolen, seže po svoji puški, ki je do tedaj visela na klinu, ter se pripravi na strel. Že po preteku nekaj sekund se komaj za streljaj od naju prikaže srnjak, ki v dolgih skokih beži prek travnika. Glavo je imel okrašeno s krasnimi rogmi. Tik za bežečim srnjakom pa pribevska ves zasopljivi velik, črn, dolgodlak pes. Tisti hip odjekne po dolini strel iz očetove puške, na travniku pred nama se pa zruši v travo smrtno zadeto grešno ščene. Srnjak je bil rešen nadaljnega preganjanja.

Dogodek, ki se je zelo naglo izvršil, me je tako presunil, da sem od presenečenja skoro pozabil dihati. Hvaležno sem pogledal očeta in se naslonil k njemu.

Sonce je popolnoma zašlo, postajalo je vedno bolj mračno. Tiho sva se spustila po lestvi na tla in odšla srečna in vesela proti domu.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

NOVI BUSI CLEVELANDSKE ULIČNE ŽELEZNICE KI
IMAJO DIESEL MOTORJE

Clevelandska ulična železnica je kupila prve buse z Diesel motorjem. Vsled tega ti busi popolnoma nič ne dajo sunka, kadar voznik začne, ker ni treba z nogo pritiskati pedala, kadar želi voznik premeniti pogon v razne brzine. Ti busi so del 60 novih busov v skupni vsoti \$576,504, ki jih bo družba naročila.

Izmed 10 busov z Diesel motorjem, je prvi že v prometu na Scranton Rd. Za vsakega se je plačalo \$12,899. Busi imajo sedežev za 40 potnikov. Nedavno so tak bus z Diesel motorjem demonstrirali v Pontiac, Mich. Voznik je spustil bus v ritemsko po hribu nizdol. Sredi hriba je voznik stopil na "gas," kar je avtomatično spravilo motor v pogon naprej, ne da bi bilo treba vozniku premeniti gear in bus je začel voziti po hribu navzgor brez vsakega sunka. Voznik pri tem ni rabiti niti zavor.

Gasilske priprave

Uspešno gašenje požarov se je začelo šele z razvojem moderne tehnike. Dokler še niso uporabljali črpalk za brizganje vode na goreče stavbe, je bilo poslopje, ki je začelo goreti zapisano uničenju. "Gasilci" tistega časa so morali biti zadovoljni, če se jim je posrečilo rešiti vsaj okoli stojišče stavbe pred ognjem. Ponašali pa se je zgodilo, da je bil požar ene same hiše usoden za celo naselje. Tudi pozneje, ko so že imeli ročne črpalke, vedno ni bilo gasilstvo tako popolno opremljeno da bi lahko pri kolikaj večjem požaru obvladalo uničevalno silo ognja. Res, da je ročna črpalka pomenila znaten napredek v primeri z golidami, ki so jih, napolnjene z vodo, z vrvmi vlačili na strehe, vendar še daleč ni bilo mogoče doseči tistega učinka, kakor ga dosežejo današnje motorne črpalke, ki so še poleg tega kar hitro pripravljene za pogon.

Za obrambo pred ognjem, se je odkar pomnimo, največ uporabljala voda in verjetno je, da bo tudi v bodočnosti za gašenje požarov voda še vedno ohranila svojo veljavo. Vendar pa imamo že danes mnogo primerov, kjer je voda za gašenje neuporabna, ker gorenje samo pospešuje, ali pa ker z gašenjem z vodo napravimo skoraj ravno toliko škode, kakor bi jo napravil požar sam. Veskladiščih n. pr., kjer so spravljene predvsem predmeti iz raznih magnezijevih zlitin. Pri takih predmetih moramo strogo paziti na to, da pri gašenju ne pridejo v stik z vodo, vodno paro ali zrakom, ki povzročajo, da se vname še magnezij, ki se nahaja v zlitinah. Prav tako ne smemo gasiti z vodo požarov, ki so jih povzročile vžigalne bombe polnjene s termitom. Tudi kadar gori bencin ali druga lahka olja, z gašenjem z vodo samo poslabšamo položaj, deloma zaradi tega, ker se voda, ki pride v dotik z gorečim bencinom, hitro spremeni v paro, ki še razprši goreči bencin in širi požar, deloma pa zato, ker ostane goreči bencin, ki je specifično lažji od vode na vodni površini, kjer gori dalje, obenem pa ga odtekajoča voda odnaša s seboj in širi požar.

Pri takih požarih, kjer ni mogoče gasiti na to, da bi mogli gasiti z vodo, uporabljamo za gašenje z uspehom razna kemična sredstva morajo zabraniti kisiku dostop do ognja, obenem pa shladiti okolico. K temu kemičnemu delovanju se pridruži še mehanično delovanje, kjer se plameni uničujejo tudi s silo, s katero brizga gasilno sredstvo na gorilce.

Kemična sredstva za gašenje ognja se uporabljajo ali v obliki prahu, ali v obliki plina odnosno tekočine. Razne kemikalije za gašenje so se posebno dobro uveljavile za razne ročne gasilne aparate, s katerimi naj se nastali ogenj že v začetku zatre. Take priprave, ki gasijo s prahom, so polnjene na primer z natrijevim bikarbonatom v prahu. Iztok iz posode je tako urejen, da pihva skozi sapnico ogljikov dvokis, ki prihaja iz posebne posode in potegne s seboj prah natrijevega bikarbonata. Taki aparati so pripravljeni za gašenje lesa, acetalena, olj, lakov, slame, papirja, celuloide itd. Zelo razširjena je tudi vrsta gasilnih aparatov, ki brizga na mesto požara ogljikov dvokis skozi posebno sapnico, ki povzroči, da se ogljikov dvokis na zraku spremeni v sneg. Mesto, kamor pada sneg ogljikovega dvokisa — 79 stopinj mraza. Aparati za gašenje z ogljikovim dvokisom se izdelujejo v najrazličnejših oblikah tako kot lahko prenosne ročne naprave, kot velike naprave, ki se vozijo na avtomobilih, pa tudi kot trdno ograjene naprave v posameznih skladiščih, obratih. Nekatere teh naprav so tako izdelane, da z obratom posebnega vzvoda uporabljamo aparat tako, da nam da-

je po želji ogljikov dvokis v obliki snega ali pa v obliki plina odnosno megle.

Poleg čistega, ogljikovega dvokisa imamo velikokrat v aparatih, ki gasijo s plinom, tudi različne druge sestavljene pline na primer izgoarele pline premoga ali različnih eksplozivnih in raztretilnih snovi, vodno paro, klor, žveplov dvokis itd., ki so namenjeni za uporabo v posebnih prostorih (skladišča gorilnih snovi v parnikih, prostori za orodje pri vozilih itd.)

IZ DOMOVINE

—Na živo težo je prodal svoj hčerko cigan Halilović iz okolice Sarajeva. V lepo 13-letno Mejro se je zaljubilo več ciganov. Najbolj vztrajen je bil Huso Rahmanović, ki je nazadnje stopil pred cigankinega očeta in zaprosil za hčerkin roko. Stari cigan je zahteval visoko odkupnina in so pogajanja trajala precej dolgo. Na posled se sklenili kupčijo s pogojem, da plača Huso za vsak kilogram Mejdine žive teže 200 dinarjev in po 1,000 dinarjev vsakemu moškemu članu družine Halilovićev. Mejra je tehtala 47 kilogramov.

—Vsa Blanca z okolice živi pod vtisom prometne nesreče, ki se je pripetila nedavno. Šestdesetletni Jože Hodnik je pred nekaj meseci prodal svoje posestvo na Blanci in si kupil drugo v Dolu pri Hrastrniku. Neki dan se je nameraval preseliti na svoj novi dom. V Krškem pri Jesenku si je naročil tovorni avtomobil, na katerega so naložili pohištvo, živež in druge premičnine. Spredaj v kabini sta sedela šofer in Hodnikova žena, medtem ko je Hodnik sedel zadaj. Ko so prevozili komaj nekaj sto metrov, so prispeli pri Lapotčevi trgovini do podvoza. Nad cesto je betoniran most, po katerem teče železnica. Ta most pa je ne navadno nizek, da mora skoraj vsak voznik, ki ima svoje vozilo naloženo bolj visoko, prelaziti, ako hoče naprej. Hodnik je na avtomobilu sedel tak, da je gledal nazaj in zaradi tega ni opazil grozeče nevarnosti. Zato se je zgodila strašna nesreča: betoniran most je nesrečniku Hodniku odbil glavo.

Šofer, ki je nesrečo zaslužil, je vozilo takoj ustavil. Ko je izstopil iz avtomobila, se mu je nudil strašen prizor: glava ponesrečenca je ležala na cesti, medtem ko je bilo truplo še na avtomobilu.

Na mah se je zbralo na kraju nesreče mnogo ljudi, ki so pomilovali nesrečno vdovo in otroke ponesrečenega Hodnika. Na lice mesta je prispela iz Sevnice tudi sodna komisija, ki je ugotovila dejansko stanje.

Mrtvega Hodnika so prepekljali na dom, kjer so ga položili na mrtvaški oder.

Oglasi v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober vspeh.

MALI OGLASI

DO 20% DOPUSTA

dobite na novih Maytag pralnih strojih. Dobite tudi popust za vaš stari pralni stroj.

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6104 St. Clair Ave.

819 E. 185th St.

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik

1109 E. 61st St.

HEenderson 9231

Se priporoča za popravila in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

Kraška kamnoseška obrt

15425 Waterloo Rd.

Kenmore 2237-M

EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

Ko so hrasli šumeli

ZGODOVINSKI ROMAN

Vendar je četa v lahmem diru odrinila za psom. Kmalu je ta hipoma zavil popolnoma s ceste in z glasnim lajanjem izginil v visoki travi.

"Prav tako je!" je rekel črnobriki, zategnil vajete in z znakom roke ustavil četo. "Lopovi so se tod počez vrnili na pskovsko cesto. Tepci, so mislili naš prevartiti!" je pristavil in prhnil v svoje brke.

Zastonj se je rotel in ga prepričeval Karel, da se njegov Kapitan ne more zmotiti; njega ni sori poslušali, psa so odpoklicali in črnobriki z že prej zmagoslavnim obrazom je obrnil svojo četo nazaj na cesto v Pskov.

Kapitan je prekinil iskanje in kakor očita je srdito skakal in lajal na svojega gospodarja.

Dve in dvajseto poglavje
Beguncem ni bil usojen lehak dan.

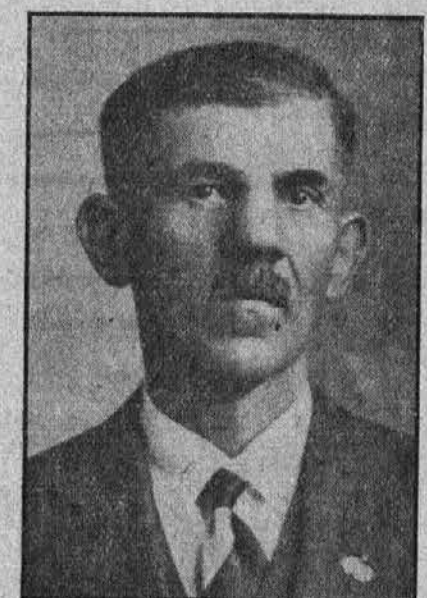
Pot so jim venomer preseka-vali globoki jarki, na gosto zarasli s takim grmovjem, da ni bilo videti zraven prodirajočega tovariša. Kjer so po dnu jarkov tekli potoki, tam so bili prehodi lažji, kjer pa so tekle rečice — tam so se združevala razprostrirala močvirja, v katerih se je zgodilo, da so se včasih pogrezali do pasu.

Ptičje kričanje je bilo tolikšno, da je prevladovalo človeške glasove; jate rac, gosi in vsakovrstnih slok, ki so jih sprednji splašili, so se, ropotaje s krili, kakor prerok Elija s svojim vozom dvigale okoli in okoli, zastirale svetlobo in se, opisavši krog, kakor črna toča takoj spet usule na trstje in zalive.

Dosti laže ni bilo niti na hribovitih mestih vekovnega gozda. Tam, v njegovih mlecčih mrakovih, je bilo treba plezati čez debela padlih in gnijelih kupov hrastov, prerivati se pod vejami, ki so se nizko raztezale nad gričji korenin.

Pred ubežniki sta hodila, venomer določevaje, kje je zomec. Pogankin in Pljuškin; daleč zadaj za vsemi se je zibal Klim, neprestano iztegovaše vrat in prisluškovaše — ne lajajo li kje psi za njimi.

Sonce je že zašlo, ko sta se ne-

V BLAG SPOMIN

druge obletnice smrti nepozabnega soproga in očeta

Anton Palčiča

ki je preminil dne 11. januarja, 1938.

Dolgi dve leti sta za nami, kar tebe, dragi, ni več med nami. Vžela te je neizproсна smrt, in zapustila grob zaprt.

Utišnil za vedno je tvoj glas, a v mislih naših si nam ves čas, dokler se ne snidemo s teboj, med nami živ spomin bo tvoj.

Zaljubljeni SOPROGA in OTROCI.
Cleveland, O., 11. januarja, 1940.

utrudljiva Pogankin in njegov tovariš mahoma ustavila, se ogledala in začela pozorno opazovati tla. Na brez koreninskih glavnih mestih so se tu pa tam slabopoznali nekaki odtiski, prečrtani z nogami, ki niso bile ne od ljudi ne od gozdnih živali.

"Steza!" je rekel Pogankin in si s polo kaftana začel brisati kakor rosna trava mokro čelo.

"Res je!" je potrdil Pljuškin. Izmučeni uskujniksi so oživel in gruča njih se je, porabivši kratki počitek, začela usedati, kamor je naneslo.

"Kaj, ali prenočimo tukaj, kali?" je vprašal Ščekin kupca.

"Tukaj! Saj vidiš, kakšna tema je, da ni mogoče dalje iti!" je odgovoril Pogankin.

"A kje ostanemo, tu, ali se umaknemo v stran?"

"Zakaj v stran — tukaj še podnevi vse leto težko srečaš človeka! Ponoči pa hodi samo zverina po gozdu!"

Uskujniksi so nasekali s helebardami vej in zakurili pod dvema hrastoma sosedoma dva velika ognja. Kljub trudnosti je veselo govorjenje oživelo sredi molččega gozda.

"Zdaj je delopust!" je na ves glas govorančil Tjurja, ki je bil sedel pred ogenj in razkoračil noge za tri aršine stopalo od stopala; odsev ognja je kakor rdeča lisa plesal po njegovem šlemu. "Zdaj smo ušli in noben lesni škrtar nas ne najde tukaj!"

"Le nikar jezika ne otesaj!" je planil vanj Klim. "Baš pravi kraj si našel — viš, da se ga spominjaš!"

Tjurja je umolknil, se ozrl v temo krog in krog, pomeknil nato svoj šlem s temena na sredo glave in se popraskal po zatilku.

"Bom pa kar spat legel, če je tako!" je rekel polglasno. "Si mar potlej varen, če se 'ga' ne spominjaš?" In vrgel se je na hrbet ter kakor dobršen kup prsti zaslonil polovico ognja.

"Ali bomo jutri na noč v samostanu?" se je obrnil Ščekin do Pogankina.

"Bomo!" je ta odgovoril. "Se prej pridemo," je prepričevalno povzel Pljuškin; "po stezi bo dosti laže hoditi!"

Pod sosednim hrastom sta se razgovarjala Ščekin in Djakon. Veseljak in šalivec Djakon je vso pot prehodil molče in ne en nasmeh mu ni razjasnil mrkega lica; samo njegove strašne bivolje oči so se svetile s posebnim bleskom.

Stisnil je hrbet v jamico na drevesnem deblu in kakor v gnezdu napol ležal med koreninami. Ščenek se je zavalil na trebuh k njemu pod komolec.

"Vaviluška, zakaj si postal tako nekako žalosten?" je s tišjim glasom rekel Ščenek. "Te je mar kaka bolezen popadla?"

"Ne, zdrav sem..." mu je kakor iz dalje zagodlo v odgovor. "Zakaj si pa torej žalosten?"

"Nisem žalosten. ... Gospod me kliče!" je zagodlo znova.

Ščenek je ostrmel od nepričakovane odgora, odprl usta in postrani pogledal v črne globine med drevesi, kakor da bi se bal zagledati tam Tistega, ki ga je njegov prijatelj imenoval.

"Kaj?" je spregovoril. "Pokrižaj se, mar kličeš smrt nase, kali?"

"Ne vem. ... A da me On zove, čujem. Tri čuda zaporedoma je pokazal On nad menoj: v morju sem tonil, rešil me je neizogibne smrti; dali so me zverji raztrgati — poslal je Mihajla namesto nje; ujet sem bil, zopet me je privedel v Rusijo. ... To vse

so meni znamenja; nekaj zahteva od mene. ..."

"Beži no!" je zamrmral v strahu Ščenek; mrzel pot ga je obli od nerazumljivih, toda težkih besed tovariša. "Ne veš, kaj govoriš!"

Djakon je zmajal s kodeljasto glavo.

"Prijatelj, pri popolni pameti sem!" je rekel. "Velik grešnik sem; kar prepal sem, ko sem se ozrl na svoja dela. Zakaj pa je Bog tako milostiv z mano — ne vem. On ni hotel, da bi moja duša popolnoma propadla, trikrat me je opomnil, jaz pa, drvo, sem šele v tretje razumel!"

Ščenek je molčal. Hotel je reči Djakonu, da je brčkone potreba moliti, toda te besede mu niso šle z jezika: preveč neobičajne so bile za njiju oba. Ščenek sam ni znal moliti, znal se je samo pokrižati. Pomigal je nedoločno s svojimi, obsekanim koreninam podobnimi prsti, a Djakon je takorek ugenil njegove zmedene misli.

"Z molitvami se moji grehi ne dajo oprati!" je rekel. "Ej, ko bi mi Gospod pokazal, kakšno uslugo naj mu napravim!" Djakon se je zamahom udaril po nogi. "Otod sem šel, Nikituška. ..."

je začel živahneje, "se spomniš, ko smo šli čez tako ravno, zeleno jaso? — in slišim, pa še prav jasno, glas: 'pojdi za zvezdo betlehemsko!' Ozrem se — a razen vas ni bilo nikogar, glas pa zopet: 'pojdi za zvezdo betlehemsko!' Vidim, samo jaz ga slišim; potemtakem je meni govoril. ..."

"Kakšna pa je ta zvezda?" je vprašal Ščenek.

"Tista, ki jo je ob rojstvu Kristusovem Gospod ustvaril. Od takrat pa je kar ostala za spomin ljudem. Ona je najsvetlejša na nebu, posebno proti jutru. ..."

"Vem!" Ščenek je nagnil glavo nazaj in začel gledati kvišku. "Ali ni tale tista?" je zdajci vprašal Ščenek in se dvignil na rokah. Tudi Djakon je sedel in se zravnaval.

Skozi prosvit med drevjem je s svetlim očesom gledala nanju večernica.

"Prav ta je!" je razigrano in veselo rekel Djakon; "a glej, bratce, saj stoji nad Pečerskim samostanom!"

Klim se je zbudil z zoro in začel buditi tovariše.

Uskujniksi so pojedli ostanke kruha, prinesenega iz Jurjeva, in se v dolgi, gosti vrsti raztegnili po stezi. Šli so brez varstva, čuteč se popolnoma varne pred srečanji in zasledovanjem.

Klim, ki se je bil premeknil na čelo čete k Pogankinu in Pljuškinu, se je oziral na hrupno hodečo tolpo in nejevoljno zmajeval s svojo ozko glavo.

Kakor sta obetala trgovca, je bilo dosti laže hoditi: steza se je vila po brežinah in ni sekala močvirij.

"Tukaj konjik nikakor ne pride naprej!" je vzkliknil Tjurja,

hodeč po koreninah, ki so se prepletale kakor debele kače; "v eni uri si konj polomi noge!"

Okoli poldne je Ščekin ustavil vse na odmor in begunci so se razpršili v gozd po plen. Vsi so se vrnili, nabravši polne šleme jagod in užitnih korenin, edino Tjurje ni bilo. Namesto njega je prihajalo odnekod njegovo hohotanje.

"Vidiš ga, kako se dere, cepec!" je nezadovoljno zagodrnjal Klim, prisluškovaše glasovom, ki so se razlegali kakor bobnenje po vsem gozdu, "saj ga je v Jurjev slišati!"

Kmalu se je prikazal Tjurja, ki se niti za trenotek ni prenehal dreti s svojimi veselimi 'ho-ho-ho.' Na plečih mu je poleg helebarde kakor gora ležalo nekaj nepoznanega. Tjurja je z rdečim in mokrim obrazom prišel k svojim, pod hrastom sedečim tovarišem in vrgel svoj plen zraven njih: cel zadnji del ogromnega

zobra, s katerega niti kože ni snel.

"Nate!" je rekel zmagoslavno. "Jejte na zdravje bojarja Senjke Tjurje!"

"Bravo, bojar! Korenjak!" so se razlegli vzkliki; izlačenjeni begunci so skočili pokonci, začeli sekati suhe veje ter kuriti ogenj.

"Kako si pa to ugenil, fant, da si do take zverine prišel?" je vprašal Pogankin.

"Sama se je ponudila!" je smehljaje odgovoril Tjurja. "V jarku sem jo srečal; samo zdrnil sem po strmini, pa zagledam — tur se mi klanja; glavo je imel pri tleh, z grivo pa je pometal zemljo. Kar zdrkne name! Jaz v stran in, resk, njega po hrbtu — 'ne delaj neumnosti!' On pa je zameril in — noge v zrak!" Tjurja je tlesnil s prsti in začel ponavljati, kakor da se prišlem in vrgel svoj plen zraven njih: cel zadnji del ogromnega

Joe Brown, znani filmski igralec je bil v avtni nezgod in tukaj ga vidimo, kako mu strežejo v bolnišnici.

Tisoče in tisoče enakih prizorov se je lahko videlo zadnji mesec po ameriških gozdovih, ko so nam lovci znašali slastno pečenko.

prinesel sem voljan, jej — pij, prelubi moj kristjan!"

Smeh je pozdravil besede neugnanega Tjurje.

"Vesel človek!" je rekel Pogankin in se nasmehnil.

"Zakaj bi bili pa žalostni?" je odgovoril Tjurja in porinil svoj šlem s temena na uho; "a Djakona so nam zamenjali! Hej, sveti oče," je kriknil in se obrnil v stran, kjer je ležal Djakon, "bali sem. ..."

Tjurja ni dogovoril: "odpirajte slovenske trgovine"

k njemu se je obrnil Ščenek, je deval zobrovo nogo iz kože

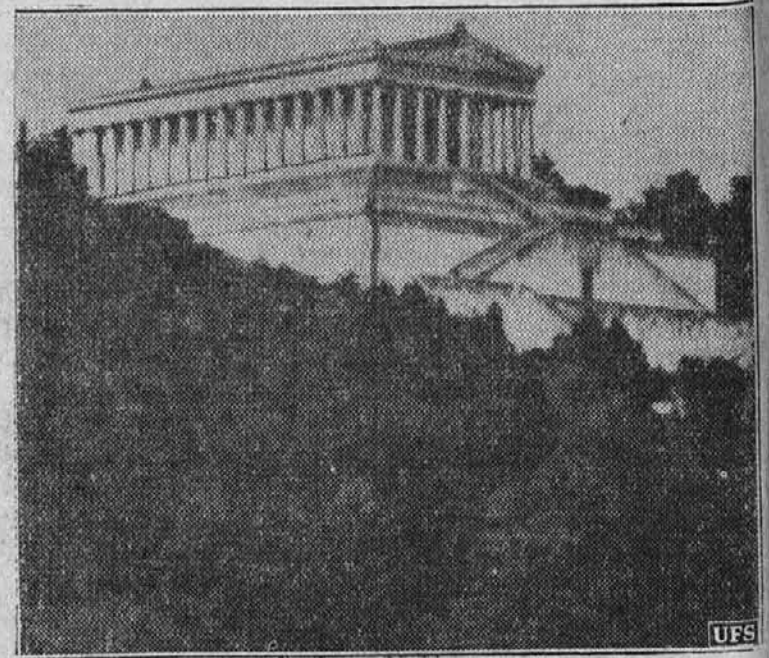
"Daj mu mir! ..."

tako grozečim glasom, da ni molknil samo Tjurja, temveč

tolpa ubežnikov, ki je dobro znala nečloveško moč Ščenka

Djakon se še genil ni in tedaj je sploh kaj slišal.

(Dalje prihodnjič)

Na gozdnatem hribu blizu Regensburga si je Hitler postavil to impozantno grobnico, kjer bodo nekoč počivali njegove trudne kosti, vsaj tako misli on.

ST. CLAIR RIFLE and HUNTING CLUB

vabi vse prijatelje in znance na svojo letno

srnjakovo večerjo

ki se vrši

V SOBOTO, DNE 13. JANUARJA

V SLOVENSKEM DOMU NA HOLMES AVE., CLEVELAND, OHIO

Začetek točno ob osmi uri. Po večerji se vrši običajni ples in vsestranska zabava. Igrajo bratje Kristof. Vstopnice imajo v predprodaji člani kluba. Pridite! Za klub, odbor.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrti in žalostnega srca naznanjamo, da je preminil naš dragi brat

Anton Pregelj

Umril je dne 29. novembra, 1939. Pogreb se je vršil iz Želetovih prostorov na 2. decembra v cerkev sv. Marije Vnebovzete ter od tam na Calvary pokopališče, kjer smo ga položili k večnemu počitku.

V dolžnost si stajemo, da se tem potom iskreno zahvalimo vsem, ki so položili tako krasne vence k njegovi krsti in sicer: Mr. in Mrs. Anton Stefancic st., Mr. in Mrs. Anthony Stefancic jr., družini Frank Jelercic, Mr. in Mrs. Leonard Brothers, Al. Sylvia in Jeanette Jelercic, družina Bizjak iz Kane, Pa.; družina Kuhar, Mr. in Mrs. Leo Stefancic, Mr. John Gorjup, Mr. Joseph Grosel, prijatelji, Mr. in Mrs. Rudolph Jelercic, delavci iz Browning tovarne, društvo V Boj, št. 53 ENPJ in Waterloo Camp, št. 281 WOW.

Dalje hvala vsem onim, ki so darovali za sv. maše, in sicer: Mr. Frank Jelercic, Mr. J. Kuhse, Mr. L. Stefancic, Mr. A. Mestick, Mr. J. Pike, Mr. A. Novak, Mr. J. Zupancic, Mr. J. Zalidarsic.

Hvala tudi onim, ki so dali svoje avtomobile v poslugu, in sicer: Mr. Frank Jelercic, Mr. J. Kuhse, Mr. L. Stefancic, Mr. A. Mestick, Mr. J. Pike, Mr. A. Novak, Mr. J. Zupancic, Mr. J. Zalidarsic.

Zahvalo izrekamo Joseph Želetu in Sinovi pogrebniemu zavodu za vzorno urejen pogreb in najboljšo poslugu. Hvala č. g. Monsgr. V. Hribarju za opravljene pogrebne obrede in onim, ki so ga prišli krogiti, ko je ležal na mrtvaškem odru in vsem, ki so ga spremlili na njegovi zadnji zemeljski poti.

Dragi pokojnik, počivaj v miru in rahla naj Ti bo ameriška zemlja.

Žalujoci ostali:

FRANK PREGELJ, brat.
IVANKA, MARIJA in ANTONIJA, sestre,
vsi živeči v stari domovini.

Cleveland, O., 11. januarja, 1940.

VESELICA

bo popolen uspeh, ako jo oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih